

[Vesterager.]

at det vil blive i høj Grad skæbnesvangert for hele Godstrafikken paa disse Egne, hvis man i Stedet for at optage et Samarbejde med det Udvalg, som i høj Grad er interesseret i at bevare Banen, gaar hen og slaar den ned. Jeg synes, at det er urigtigt overfor den Egn, som gennem en Menneskealder har kæmpet for at faa sin Bane og har betalt Tilskud til den og glædet sig til, at den nu skulde have Lov til at virke dér, nu straks at gaa hen og berøve Egnen den igen.

Jeg maa bestemt ønske, at ogsaa den højtærede Minister tager dette under fornyet Overvejelse. Jeg tror, at Banens Bevarelse vil have Betydning for Egnen, og jeg tror ikke, at det vil give noget heldigt Resultat for Statsbanerne i det hele taget, at man afskærer denne Del af Egnen fra at benytte Statsbanerne.

Schmidt: Det er ikke de almindelige Grundsatninger, der har ført til dette Lovforslag, som jeg vil diskutere, men det er to enkelte Ting angaaende Ændringsforslagene Nr. 3 og 4, som jeg har nogle Bemærkninger at gøre til. Det er jo sønderjydske Baner, det drejer sig om at nedlægge, og jeg synes, man maa anlægge andre Synspunkter, naar man tænker paa at nedlægge disse Baner, end ved de øvrige Baner, der er Tale om.

Tønder—Højer og Røde Kro—Bredebro er rigtignok Baner af helt forskellig Art. Det er der allerede blevet henvist til af det ærede Medlem Hr. Fuglsang. Den ene er en Bane, som lige er blevet oprettet og nu foreslaas nedlagt igen, og den anden er en Bane, som allerede har en temmelig lang Levealder, og som Befolkningen ikke gerne mister.

Det er blevet sagt, at Banen Røde Kro—Bredebro havde sin kulturelle Betydning, og det er blevet sagt fra anden Side, at den kan faa sin nationale Betydning. Kulturelt, nationalt, disse to Ting kan jo ligge meget nær hinanden. Jeg interesserer mig ikke for, at Banen Røde Kro—Bredebro faar national Betydning, for faar den national Betydning, er det til Ugunst for den tyske Befolkning, det er klart. Men det kulturelle kan jeg acceptere. Det kan godt være, at det ogsaa kan faa sin Betydning paa det nationale Omraade, men den Fare er jeg villig til at udsætte mig for, idet jeg værger mig imod den.

Banens kulturelle Betydning kan man ikke benægte; det er, som man tidligere har sagt, en Bane, der har den Bestemmelse at op hjælpe Egnen ogsaa økonomisk. Denne

Bestemmelse har Banen ubetinget, men den har ikke haft Tid til at vise, om den kan opfylde denne Bestemmelse, og man maa vel give Befolkningen Lejlighed til at prøve, om det ikke kan blive Resultatet, at Banen bliver til Nytte, økonomisk og kulturelt, for Egnen. Derfor kan jeg bifalde Ændringsforslag Nr. 3.

At Banestrækningen Tønder—Højer allerede har bestaaet længe, er selvfølgelig ikke et afgørende Moment, idet den maa vige, naar der ingen Mening er med den længere. Men der er noget andet, der har Betydning, ved Siden af de forskellige Momenter, som det ærede Medlem Hr. Vesterager har anført, og som jeg kan tiltræde. Det er klart, at Banen Tønder—Højer har mistet en stor Del af sine Muligheder ved Grænsedragningen, altsaa ved et rent politisk Moment. Der gives nu ingen Forbindelse mere mellem Højer og Sild som før. Hvis den endnu eksisterede, vilde Banen selvfølgelig have en helt anden Betydning og vilde gaa bedre end nu. Det er Befolkningen, der kommer til at lide under dette Forhold.

Befolkningen vil ikke af med Banen, og Befolkningen venter ogsaa, at i Forbindelse med Afvandingsplanerne vil Velstanden med Trafikken kunne hæves. Jeg mener, at naar den Misère, Banen er kommet i, ubetinget for en stor Del hænger sammen med Grænsedragningen, som Befolkningen jo slet ikke har Indflydelse paa, men Staten, saa er Staten ogsaa forpligtet til at holde Befolkningen skadesløs derved, at den opfylder det Ønske, Befolkningen har, at beholde Banen. Jeg synes, det er et meget afgørende Synspunkt, som man ikke maa se bort fra, men maa tage i Betragtning, naar man tager sin Stilling til dette Spørgsmaal.

Jeg vil derfor stemme for Ændringsforslag Nr. 4, saaledes som jeg vil stemme for Ændringsforslag Nr. 3.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Friis-Skotte*): Jeg takker for Indstillingen fra et Flertal i Udvalget om at vedtage Lovforslaget uforandret. Den Henstilling, som Flertallet har gjort om at udsætte Nedlæggelsen af den midtsjællandske Bane til Oktober 1933, skal jeg gerne imødekomme. Derimod kan jeg ikke takke Venstres eller det konservative Folkepartis Repræsentanter i Udvalget for deres Indstillinger.

Det af mig ved Forelæggelsen af Lovforslaget udtalte Haab om, at det skulde være muligt at føre Lovforslaget frelst igennem den Modstand, som Nedlæggelsen af en Bane altid vil fremkalde i den Egn,